

Sacris ordinibus non-ritè initiati, tenentur
ad eos ritè ineundos.

IN *Thamisin Rhodanus* turbatas devehit undas,
Et nostra infans littora vastat aquis,
Lemani sese tentant attollere fluctus,
Et Lacus Oceano bella movere parat.
Dux facti auratis fulget *Calvinus* in armis,
Innumerisque ferox clasis alta premit.
Nescio quos vehit ille *Senes*, & nomina prisca
Non audita viris, & nova jura crepat.
Nos pia simplicitas, nos prima ac purior ætas,
Æterniq; movent iussa tremenda Dei.
Non sacras patimur leges & vincula resolvi,
Non adeo faciles in nova damna sumus.
Quid populi furias, & murmura vana timemus?
Quid rabies? tetricæ quid potuere minæ?
Nos ritus *prisca*, & *veterum* reverentia *Patrum*,
Nos tenet *antiquæ Religionis* amor.
At vos, qui tumidæ voluistis cedere genti,
Vos non-calcatum qui tenuistis iter,
Definite, & *nostras* tandem redeatis ad aras,
Non juvat ulterius *Gallica castra* sequi.
Expetit amplexus *Ecclesia* nota *priores*,
Et pandit placidum *Mater* amica sinum:
Illa quidem natos, quos devius egerat error,
Inque suas ædes, & sua jura vocat.
Nam neq; supremum fas est fraudasse Tonantem,
Devotumque Deo surripuisse Caput:
Nec leges violasse licet, quas cana vetustas
Jusserat à fera posteritate coli.

ERGO,

Qui modò nostra *novus* venisti in templa *sacerdos*,
Nec firmare potes, nec revocare gradum,
Miratos apices, & quos tegit infula crines
Prostratus summâ cum pietate petas,
Sic tua *sacratius* curabis ovilia *Pastor*,
Te ducente gregem, sic bene semper eant.

Non datur Purgatorium Pontificum
aut Platicum.

VEL meritò. Nec enim levia aut ludicra reponenda
Fata Deus meritis, & stant sua præmia factis.
Est *Locus aeris longè semotus ab oris*,
Quò se proponit manifesta in luce videndum
Ipse Deus, propiusque piis se mentibus infert:
Justitia hæc immota colit loca, lancibus æquis
Expendens quæ facta virum: quæ vivere curæ est
Haud cœli immemores, & tactos Numine vero
Ascribit cœlo, quos ipso è fonte voluptas
Demulcet, liquidisque uberrima gaudia rivis.
At quos fœdus amor mundi in peccata volentes
Egerit, excipient æternis *Tartara* flammis,
Et tortor *Satanas*, tortus magis omnibus ipse:
Nec mora, nec requies: sedet, æternumque fedebit
Pœna illis, precibusque hoc jus revocabile nullis.
At Sancti clamore legunt decreta secundo
Justitiæ, legesque pias mirantur, & ipso
Jura olim edocti, sanctoque oracula libro
Inter eos unus, longè *celissimus*, omnes
Eminet *Origines*, nec jam transcribit *Olympo*
Quicquid id est *Erebi*: jam nunc juvat esse modestum,
Spesque avidas revocare, & tantis parcere votis.
Non eadem *Roma* tamen & sententia cœlo est;
Vertit *Roma Acheronta*, atque imo *Tartara* fundo,
Eximit inferno manes, atque inserit astris.
Et quisquam stupet, *Astronomos* ascribere cœlo
*Serpentes*q; *Ursos*q; & factos astra *Leones*;
Cum fœdi manes & adhuc tortoris olentes
Sulphura, & ignitâ larè loca fœta *Mephiti*,
Quiq; ferunt maculas etiamnum in fronte recentes,
Lividâq; hesterni retinent vestigia flagri,
Scilicet exiguo argento, & mox vindice *Papâ*
Elapfi, loca pura colent, & dummodo *Romæ*
Sic visum fuerit, nec digna *Quiritibus* illis:
Tantum *Religio*: ---
Tu quoque cede Deo, totumq; in pectora Numen
Accipias, & prona Dei vestigia adores,
Infelix *Ratio*, mundoque haud æqua futuro,
Heu nimium cœca, & multo notissima lapsu,
Tunc etiam mussas, ipsos te posse *Nerones*,
Sejanos, & quicquid habent jam *Tartara* diri
Enipere, & licet haud unum recreare valebat
Vel guttâ *Abramus*, Tu, Tu tamen omnibus una
Æternos præstare putas, te vindice, fastos:
Pone animos, nec fige Deo temeraria leges.
En! Videtur ut germana Fides tua temperat uni
Obsequiturque Deo, totumque ita subijcit orbem,
Fatorum Regina, volentibus imperat astris.
Illa tamen morietur, eris tu sola superstes.
Ah! Sapias tandem, & cœlo te crede faventi,
Nam soli sapuisse Deo prudentia summa est.